

kampen och utjämna motsatserna. De drömma ännu alltjämt om det experimentella förverkligandet av sina samhällsutopier, om stiftandet av enskilda falangstärer, grundläggning av socialistiska kolonier, upprättandet av ett litet Ikarien — och för byggandet av alla dessa luftslott måste de vädja till det borgerliga hjärtats och pänningesäckens filantropi. Så småningom sjunka de ned till kategorien av de ovan skildrade reaktionära eller konservativa socialisterna och skilja sig från dem blott genom ett mera systematiskt pedanteri och genom en fanatisk övertro på de underbara verkningarna av sin sociala vetenskap.

De motarbeta därför med förbittring varje politisk rörelse bland arbetarna, ty en sådan måste alltid utgå från fullständig otro på deras nya evangelium.

Owenisterna i England kämpa mot chartisterna, fourieristerna i Frankrike mot reformisterna.

IV.

Kommunisternas ställning till de olika oppositionella partierna.

Enligt avd. II förstås kommunisternas förhållande till de redan konstituerade arbetarpartierna av sig självt, alltså deras förhållande till chartisterna i England*) och det agrariska reformpartiet i Nordamerika.

De kämpa för uppnåendet av arbetarklassens närmast liggande mål och intressen, men inom den nuvarande rörelsen representera de på samma gång rörelsens framtid. I Frankrike sluta sig kommunisterna till det socia-

---

*) 1840-talets radikala arbetarparti.

Övers. anm.